

نمایش فیلم‌ها در کنترل کرونا به دولت کمک می کند

مهدی صباغ‌زاده، کارگردان و تهیه‌کننده سینما گفت: امروز هیچ نیازی به رفتار دموکرات نداریم اما در این شرایط دولت به قدری در برخی موارد با دموکراسی رفتار می‌کند که این رفتار آسیب‌زننده است. وقتی اکثر مشاغل به کار خود ادامه می‌دهند و قرار است به زودی شرایط عادی به تمام حرفه‌ها برگردد و تنها سینما است که با تکلیف مانده طبیعتاً خسارت وارد شده به این حوزه هر روز بیشتر می‌شود. مردم در این شرایط بیماری را جدی نمی‌گیرند و می‌بینیم که مردم در خیابان‌ها هستند و اگر سینماها باز شوند

تخلیل اظهارات ژاله صامتی در مورد آنچه در فضای مجازی رخ می دهد

دور دورهای بی‌فایده

صامتی در میان سخنانش سوالات مهمی را بیان می‌کند، اینکه اساساً چرا باید برخی از افراد چهره در کشور از بخش‌های مختلف زندگی خودشان فیلم بگیرند و آن را در فضای مجازی منتشر کنند؟ اصلاً چرا باید چنین موضوعی آنقدر اهمیت داشته باشد که افراد اشتراک گذاشتن آن در ذهن یک هنرمند بیاید؟ چرا باید فکر کنیم که در جامعه‌ای که مردم در شرایط سختی زندگی می‌کنند و این شرایط سخت را ویروس کرونا تشدید هم کرده و موجب بیکاری و بی‌پولی عده زیادی از افراد جامعه هم شده، لایو اینستاگرامی گذاشتن یک چهره مشهور می‌تواند انتفاع خوشایندی برای افراد جامعه باشد؟

گوش کردن به حرف او متحمل شده‌اند را نیز بنماید. صامتی معتقد است برای اینکه چنین اتفاقی نیفتد تا بازیگر یا هنرمند مجبور به تحمل حاشیه‌ها و جبران خسارت‌های احتمالی نباشد، بهتر است به جای حرف زدن درباره هر چیزی به عنوان یک هنرمند به کار اصلی خود که همانا اجرا کردن و کار کردن، آن هم کار کردن هنرمندانه است، مبادرت ورزد تا از این طریق مرتب اظهار نظر درباره موضوعی که از آن اطلاع کافی ندارد، نشود و به رسالت هنری خود که همانا ترقی دادن فرهنگ و هنر جامعه‌ای که در آن زندگی می‌کند، است اقدام ورزد. این بازیگر در بخشی از سخنانش جمله بسیار زیبایی دارد که در واقع چکیده آنچه تاکنون بیان کرده‌ام، است. او می‌گوید: اگر شما بازیگران، نویسندگان و کارگردانانی که در حال کار هستید را رصد کنید می‌بینید که در فضای مجازی چیزی نمی‌نویسند و کار عجیب و غریب انجام نمی‌دهند، به قول معروف هیچ اظهار نظر خاصی درباره هیچ موضوعی نمی‌کنند.

■ همه به هم مرتبط هستیم

صامتی در بخش دیگری از سخنانش به نکته بسیار ظریفی اشاره می‌کند که می‌توان از آن به عنوان کلیدی‌ترین بخش گفتگوی این بازیگر قلمداد کرد. او معتقد است هنگامی که کار از کار می‌گذرد، هر کس از بیرون به ماجرا می‌نگرند گمان می‌کند که همه هنرمندان به همین صورت می‌اندیشند و رفتار می‌کنند. به این مفهوم که همه هنرمندان تمام کار خود را رها کرده و نشسته‌اند پشت گوشی‌های موبایل شان و مدام در اینترنت سرخ می‌زنند تا ببینند چه کسی، چه چیزی گفته تا برای او حاشیه ایجاد کند. در حالیکه بعضی از کسانی که مرا می‌شناسند وقتی می‌بینند من از این ماجراها ناراحت می‌شوم به من می‌گویند: «خانم صامتی منظورمان شما نیستید شما اصلاً مثل بقیه نیستید شما کار خودتان را می‌کنید و به این حاشیه‌سازی‌ها کاری ندارید.» این در حالی است که دیگران از داشتن چنین افرادی که در کنار من هستند برخوردار نبوده و فکر می‌کنند همه هنرمندان در بخش بازیگری از اخلاقیات این چنین برخوردارند و همگی به یک گونه رفتار می‌کنند. به همین دلیل همه هنرمندان را با یک چوب می‌زنند و آنها را از خود می‌رانند و پیش خودشان می‌گویند: «اینها را نگاه کنید مثلاً قشور روشنفکر جامعه هستند و می‌خواهند برای ما الگو باشند چقدر اوضاع ناسامان است که ما این گونه افراد را که خوششان با مشکلات مختلفی مواجه هستند به عنوان الگو و سرمشق زندگی خودمان قرار می‌دهیم و منتظریم ببینیم آنها چه می‌گویند و چه رفتاری انجام می‌دهند تا ما هم عیناً همان اقدامات را انجام دهیم. صامتی در بخش بعدی سخنانش اشاره می‌کند که اما اینگونه نیست و همه آدم‌ها شبیه هم نیستند، تنها بخش کوچکی از هنرمندان هستند که به جای کار کردن فقط حرف می‌زنند و با حرف‌هایشان حاشیه‌سازی می‌کنند. او در این زمینه مثال‌های بارزی از هنرمندانی می‌زند که نه تنها به جای حرف زدن و گرفتن انگشت اتهام به سوی این و آن، به انجام کارهای هنرمندانه مقابل دوربین و مقابل چشم‌انداز مردم روی صحنه تئاتر مبادرت می‌ورزند، بلکه با رفتار از این حرف‌ها هم گذاشته و به رسالت انسانی شان در مقابل افراد دیگر جامعه خودشان و حتی جوامع دیگر و در اشلی بزرگتر کل جامعه بشریت مبادرت می‌ورزند. صامتی با آوردن نام‌هایی مانند کتابون ریاحی، هدیه تهرانی، مهتاب کرامتی، فاطمه گودرزی و... به عنوان نمونه‌هایی از این دست در واقع سه موضوع مهم را به ما

«ناکام» راهی روسیه می‌شود

فیلم کوتاه «ناکام» تهیه شده در انجمن سینمای جوانان ایران (دفتر ویژه تهران) پس از انتخاب شدن به عنوان بهترین فیلم ماه فوریه جشنواره فیلم کوتاه MOSCOW روسیه در بخش ماهیان، برای نمایش در سومین دوره سالانه این جشنواره پذیرفته شد. به گزارش مهر، این فیلم کوتاه روایتگر داستان ناکام است که در یکی از روستاهای مرزی کردستان زندگی می‌کند. سومین دوره این جشنواره ۷ خرداد برگزار می‌شود.

«گهواره سکوت» در هند

فیلم کوتاه «گهواره سکوت» به کارگردانی مصطفی مهربان در بخش مسابقه سیزدهمین دوره جشنواره بین‌المللی JEHLUM هند هم به نمایش درخواهد آمد. جشنواره بین‌المللی JEHLUM هند با هدف خاص حمایت و ترویج عکاسی و استعداد فیلمبرداران تانسیه شده است تا فیلم‌هایی با طیف گسترده‌ای از تجربیات فیلمسازان را به نمایش و داوری بگذارد. در خلاصه داستان «گهواره سکوت» آمده است: «رسول باید گهواره‌ای را به همسر دوست شهیدش برساند. با بازگشت موقتی رسول از جنگ و جنوب به شمال ایران، لغیا قصد دارد این‌بار با او به جنگ برود. گهواره بهانه‌ای می‌شود تا رسول از خواسته همسرش، لسیا سر باز زند.» به گزارش مهر، اختتامیه سیزدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم JEHLUM هند، ۱۰ می برابر با ۲۱ اردیبهشت در منطقه بتگلوره، واقع در ایالت کارناتا کاین کشور برگزار می‌شود.

«طلا» هم اینترنتی می‌شود

پس از اکران موفق فیلم «خروج» ساخته ابراهیم حاتم‌کیا در قالب سینمای آنلاین «طلا» به کارگردانی پرویز شهبازی دومین فیلمی است که این مسیر را ادامه می‌دهد. این فیلم که درامی اجتماعی به تهیه‌کنندگی مشترک رامبد جوان و محمد شایسته است، نامزدی ۲ سیمرغ بلورین جشنواره سی‌وهفتم را در کارنامه دارد. بلیط فروشی از طریق ۲ پلتفرم پخش آنلاین فیلمو و نماوا انجام می‌گیرد و کاربران می‌توانند در یک بازه زمانی ۶ ساعته فیلم خریداری شده را تماشا کنند. «طلا» که بازیگرانی چون نگار جواهریان، هومن سیدی، طناز طباطبایی، سدی زین‌العابدین، احترام برومند و مهرداد صدیقیان در آن ایفای نقش می‌کنند چهارشنبه ۱۰ اردیبهشت از طریق اکران آنلاین در فیلمو و نماوا به نمایش در خواهد آمد. به گزارش مهر، در خلاصه داستان این درام اجتماعی آمده است: راهی برای پول دار شدن، نگاه تحقیر آمیز دور و بری‌ها، احساس تباهی از کار کردن برای دیگران؛ اینها دلایلی است که سه نفر را به هم وصل کرده تا یک کار و کاسبی راه بیندازند.

برخورد عجیب تلویزیون با یک فیلم!

صفی یزدانیان پس از بخش فیلم «در دنیای تو ساعت چند است؟» در تلویزیون در واکنش به این اتفاق، اشاره جالبی به عدم بخش تیزر این فیلم در زمان اکران داشت. به گزارش برنا، کارگردان «در دنیای تو ساعت چند است؟» نوشت: «با خبر شدم که یکی از شبکه‌های داخلی این روزها «در دنیای تو ساعت چند است؟» را نشان داده. فقط خواستم یادآوری کنم که زمان اکرانش همین تلویزیون برای همین فیلم حتی حاضر به بخش چند ثانیه‌ای آگهی نشد و گفتند ما اجازه‌ی پخش آگهی اندازه که فکر می‌کنند مفید بوده، می‌تواند مخرب باشد. از نظر من اتفاقاً از شروع مخرب است. اگر در فضای مجازی دوری بزیند، متوجه می‌شوید که چه کسانی در این فضا اینقدر فعال هستند و درباره همه چیز اظهار نظر می‌کنند. خیلی از این افراد، کسانی هستند که یا کاری به آنها پیشهاد نمی‌شود یا سال‌هاست که به صحنه نرفته‌اند. یعنی جواز افرادی بودند که خیلی فعال نبودند. این دوستان فکر می‌کنند حاشیه داشتن برای آنها خیلی بهتر است.»

«کاغذپاره‌ها» در مونیخ

سی و پنجمین جشنواره جهانی مستند مونیخ اسمال با توجه به شرایط پیش آمده، به‌شعار در خانه بمانیم، به صورت آنلاین برگزار می‌شود که فیلم مستند- انیمیشن «کاغذپاره‌ها» ساخته بهزاد نعلبندی در بخش مسابقه بین‌الملل این جشنواره به نمایش درمی‌آید. زمان برگزاری این جشنواره ششم تا ۲۴ می مصادف با ۱۷ اردیبهشت تا چهارم خرداد سال جاری است. به گزارش ایانا، مستند- انیمیشن «کاغذپاره‌ها» روایت زنان زجر کشیده و بی‌خانمانی است که به شکل اسفباری در یک کمپ نگهداری می‌شوند.

اصطلاحاً می‌سوزند و فرصت اکران را به راحتی از دست می‌دهند. به گزارش برنا، کارگردان فیلم سینمایی «صحنه‌ای برای دو نفر» در ادامه سخنانش خاطرنشان کرد: نمایش فیلم‌ها به صورت آنلاین ممکن است تا حدی مشکل در خانه نماندن را حل کند و برای کنترل و مهار کرونا به دولت کمک کند. دولت نیز در این شرایط بهتر است به کمک سینما بیاید و تمهیدی برای کنترل شرایط حاضر و جلوگیری از شیوع ویروس کرونا بیندیشد.

یادآور می‌شود. اول اینکه بیان می‌کند همه هنرمندان و حتی همه افراد جامعه شبیه هم نیستند، بنابراین نباید همه را با یک چوب زد و از خود راند. دوم اینکه نشان می‌دهد چگونه می‌توان در حالیکه همه موافق جریان رودخانه عمل می‌کنند مخالف این جریان عمل کرد و اقداماتی را صورت داد که نه تنها حاشیه‌برای کسی درست نمی‌کند، بلکه تلاش می‌کند مشکلات مردم را نیز حل نماید. سوم اینکه چرا ما در درجه اول به عنوان یک انسان و در درجه دوم به عنوان یک هنرمند، رفتار، وجنات و سکنات هنرمندانی مانند کتابون ریاحی، هدیه تهرانی، مهتاب کرامتی و فاطمه گودرزی را سرمشق کارهای خودمان قرار نمی‌دهیم در حالی که می‌دانیم که همه این افراد در زمان‌های مختلف سکوت محض کارهای انسان دوستانه و خاندانده انجام دهند و به مسائل پیش پا افتاده‌ای مانند حاشیه‌سازی برای یکدیگر کمک‌های بسیاری به مردم کرده‌اند و در تمام این سالها با راه‌اندازی خبریه‌های مختلف سعی کردند بدون هیچ سسر و صدایی و در سکوت محض کارهای انسان دوستانه و خاندانده انجام دهند و به مسائل پیش پا افتاده‌ای مانند حاشیه‌سازی برای یکدیگر در فضای مجازی اهمیت ندهند. چرا که اصلاً به این گونه موارد فکر نمی‌کنند و هدف و منظور غایی دارند که برای آن تلاش می‌کنند و به چیزهای دیگر اهمیت نمی‌دهند.

■ از لایو اینستاگرام نمی‌توان مردمی‌شد

مخاطب بخش بعدی سخنان این بازیگر کهنه‌کار سینما، تئاتر و تلویزیون افرادی هستند که از هر اتفاقی که در زندگیشان می‌افتد و آنها در آن حضور دارند لایو اینستاگرامی می‌گیرند و آن را در صفحه شخصی‌شان به اشتراک می‌گذارند تا اینگونه به مردم بگویند که ما به خاکی‌ترین و ساده‌ترین شکل ممکن هر آنچه برایمان اتفاق می‌افتد را به شما نشان می‌دهیم تا بدانید که ما چقدر مردمی هستیم و چقدر دوست داریم شبیه شما زندگی کنیم و شما هم در جریان آنچه برای ما رخ می‌دهد، قرار بگیرید. هنرمندی که یکبار به خارج از کشور رفته از خیابانها، میدانها، پارکها و اماکن دیگر آن کشور آنقدر عکس و فیلم می‌گذارد که نشان دهد به آن کشور سفر کرده که هر کس نداند فکر می‌کند که او در آنجا به دنیا آمده است. در اکثر این موارد هم هنرمند یا افراد سلبریتی دیگر با این اقداماتش می‌کوشند که خود را با عنوان یک هنرمند و چهره مشهور مردمی معرفی کند، در حالیکه اساساً مردمی بودن یک سلبریتی یا یک فرد خاص با انجام چنین کارهایی مشخص نمی‌شود، چرا که ممکن است این ذهنیت در مردم عادی شکل بگیرد که هنرمندی که مردم وی را به عنوان الگوی خود قرار داده‌اند با سوار شدن به ماشین‌های گرانیقیمت و رفتن به رستوران‌های لوکس و مجلل و حتی سفرهای تفریحی به خارج از کشور چگونه می‌توانند مردمی باشند در حالیکه برخی از همین مردم گاه‌ها به نان شب خودشان هم محتاجند و بسیاری از آنها از مشکلات اقتصادی و فقر رنج می‌برند؟ صامتی در ادامه بیان می‌کند که اساساً چرا باید برخی از افراد چهره در کشور از بخش‌های مختلف زندگی خودشان فیلم بگیرند و آن را در فضای مجازی منتشر کنند؟ اصلاً چرا باید چنین موضوعی آنقدر اهمیت داشته باشد که فکر به اشتراک گذاشتن آن در ذهن یک هنرمند بیاید؟ چرا باید فکر کنیم که در جامعه‌ای که مردم در شرایط سختی زندگی می‌کنند و این شرایط سخت را ویروس کرونا تشدید هم کرده و موجب بیکاری و بی‌پولی عده زیادی از افراد جامعه هم شده، لایو اینستاگرامی گذاشتن یک چهره مشهور می‌تواند انتفاع خوشایندی برای افراد جامعه باشد؟ صامتی البته میان لایو گذاشتن از زندگی خصوصی یک هنرمند با لایو گذاشتن از کار کردن در سر صحنه فیلمبرداری تفاوت قائل است و دومی را نه تنها اقدامی اشتباه نمی‌داند، بلکه معتقد است که این موضوع اقدامی می‌تواند مردم را در جریان سختی‌هایی که کار یک هنرمند برایش ایجاد می‌کند، قرار دهد. صامتی به این بخش از هنرمندانی که فکر می‌کنند با نمایش بخش‌های مختلف زندگی خود به مردم می‌توانند به یک هنرمند مردمی تبدیل شوند، پیشنهادی می‌کند و می‌گوید این کارها شما را به چهره مردمی تبدیل نمی‌کند اگر واقعا می‌خواهید مردمی باشید بروید در میان مردم، اتوبوس و مترو سوار شوید تا مردم بدانند که شما هم مانند آنها زندگی می‌کنید و از نزدیک با مشکلات آنها آشنا هستید. اینکه برای لحظه‌ای در حالیکه مثلاً در حال شام خوردن در بالکن خانه تان هستید با مردم حرف بزیند، دلیل مردمی بودن شما نمی‌شود، هروقت با مردم اتوبوس و تاکسی سوار شدید و بین آنها چرخیدید و باهم به پارک و پاساژ و جاهای مختلف رفتید، می‌توانید بگویید که من مردمی هستم و از اینها آشناسم. اینها یک نظر کلی است، دیگری اشاره می‌کند و می‌گوید: «فضای مجازی قطعاً به همان اندازه که فکر می‌کنند مفید بوده، می‌تواند مخرب باشد. از نظر من اتفاقاً از شروع مخرب است. اگر در فضای مجازی دوری بزیند، متوجه می‌شوید که چه کسانی در این فضا اینقدر فعال هستند و درباره همه چیز اظهار نظر می‌کنند. خیلی از این افراد، کسانی هستند که یا کاری به آنها پیشهاد نمی‌شود یا سال‌هاست که به صحنه نرفته‌اند. یعنی جواز افرادی بودند که خیلی فعال نبودند. این دوستان فکر می‌کنند حاشیه داشتن برای آنها خیلی بهتر است.»

این «جوکر» پولساز

ساخت فیلم را متقبل شدند. این در حالی است که به تازگی گزارش شد که توجیه به فروش ۱/۰۷ میلیارد دلاری «جوکر» این فیلم در مجموع سودی ۸۲۰ میلیون دلاری را از فروش خود کسب کرده است. به گزارش مهر به نقل از ددلاین، در نهایت سود خاصی برادران وارنر ۴۲۷ میلیون دلار بوده است که ۵۰ درصد از آن را باید به «ویچ رودشو» و «بران» بپردازد. درآمد فیلیس به عنوان کارگردان نیز برآورده شده که به بیش از ۷۰ میلیون دلار می‌رسد. این در حالی است که او قراردادی کوچک بست و سود بیشتر را به دریافت سهمی از سود موکل کرد.

«تاد فیلیپس» که هم نویسنده و هم کارگردان فیلم تحسین شده «جوکر» است، با نمایش این فیلم موفق به کسب درآمدی ۷۰ میلیون دلاری شد. این فیلم خود را به عنوان پرفروش‌ترین فیلم در R در تاریخ سینما ثبت کرده و به فروشی ۱/۰۷ میلیارد دلاری دست یافته، با بودجه‌ای متوسط از سوی کمپانی برادران وارنر ساخته شد. این کمپانی که بودجه ۷۰ میلیون دلاری برای ساخت فیلم اختصاص داد با میلی به سراغ ساخت فیلم تاریکی از دنیای کمیک رفت و در همین حال استودیوهای «بران استودیوز» و «ویچ رودشو» نیز هر یک ۲۵ درصد از بودجه

فیلم سینمایی «ریچارد جوئل» به کارگردانی کلینت ایستوود پس از بازخورد منفی اخیر منتقدان در گیشه‌های وضعیت نامید کنده‌ای را تجربه کرده و با فروشی معادل بیست میلیون دلار در رتبه چهل و دوم جدول فروش هالیوود ایستاده است. «ریچارد جوئل» یک فیلم در ژانر مهیج به کارگردانی کلینت ایستوود است - این فیلم بر اساس مقاله «کایوس امریکای - تصنیف ریچارد جوئل» نوشته ماری برنر است که در سال ۱۹۹۷ توسط مجله ونیتی‌فیشر به چاپ رسیده بود. این فیلم روایتگر داستان ریچارد جوئل نهمین انیمیتی بی‌گناه می‌باشد که در

آفتاب یزد - گروه فرهنگی: طی روزهای گذشته ژاله صامتی بازیگر سینما، تئاتر و تلویزیون در گفتگویی درباره مسائل مختلفی که در شبکه‌های اجتماعی مانند اینستاگرام و توئیتر رخ می‌دهد اظهاراتی را بیان کرده بود. اظهاراتی که در این گزارش بنا داریم به بررسی بخشی از مهمترین آنها بپردازیم.

■ درباره همه چیز اظهار نظر می‌کنیم

از زمانی که فضای مجازی به عنوان یک پدیده نو وارد زندگی مردم شد، بسیاری از افراد این فرصت را یافتند که در حالیکه در خانه یا در محل کار، کافی شاپ، پارک، سالن‌های کنسرت موسیقی نشسته‌اند، این امکان را داشته باشند که با استفاده از پنجره‌ای یا فضای بیرون ارتباط برقرار کنند. وقتی از فضای بیرون سخن به میان می‌آوریم منظور فضای بیرون از خانه، بیرون از محل کار، بیرون از پارک، بیرون از سینما و بیرون از سالن موسیقی نیست، بلکه فضای بیرون فضای لایتنهای را شامل می‌شود که امروزه ما به آن مجازی می‌گوییم. این فضا همانطور که بیان شد مانند پنجره‌ای که می‌کند که می‌تواند هم مناظر مختلف را در گوشه و کنار جهان به ما نشان دهد و هم این فرصت را برای ما فراهم کند که بتوانیم به انتشار آنچه که فکر می‌کنیم و دیگران باید درباره آن بدانند، اقدام نماییم و هم درباره آنچه دیگران در همین فضا منتشر می‌کنند، آگاهی یابیم. در این میان برخی از مواردی که منتشر می‌کنیم مربوط به آن چیزهایی است که از همان پنجره درباره رفتار دیگران مشاهده می‌کنیم. به این مفهوم که اگر تمام یا بخشی از آنچه دیگران در همان فضا منتشر می‌کنند به دلمان نشست به اظهار نظر درباره آن موضوع خاص پرداخته و طوری عمل کنیم که او بفهمیم رفتاراش اشتباه بوده و مسیری که باید میرفتی این چیزی است که ما به آن اشاره می‌کنیم، تفاوتی هم نمی‌کند که موضوع مورد بحث چه چیزی باشد، چرا که ما خودمان را آن قدر دانشمند و عالم همه چیز می‌دانیم که به قول معروف درباره هر چیزی نظر می‌دهیم، فرقی نمی‌کند نخب‌لیخ فلان بازیگر باشد یا ماده و تبصره‌ای از فیزیک کوانتوم. فضای مجازی هم همانطور که اشاره شد دروازه‌ای است که هر کسی می‌تواند با یک کلیک ساده بر روی آیکن اینستاگرام که در گوشی موبایلش دارد، وارد این فضا شود و در این فضا آنقدر چرخ بزند که سرگیجه بگیرد، اما همین اظهار نظرهای مختلف که اکثرشان هم کارشناسانه نیستند و بعضاً از روی حب و بغض صورت می‌گیرند گاه‌ها دایره اخلاقیات عدول کرده و مرزهای شرم و حیا را نیز جابجا می‌کنند. این موضوعات موجب می‌شود که دعواهایی در فضای مجازی صورت گیرد برخی افراد به خاطر اظهار نظری که برخی افراد دیگر درباره یک موضوع کرده‌اند، به آنها تاخته و اینگونه شرایط یک نزاع اینترنتی که البته از صحنه‌های زد و خورد فیزیکی دور است، مهیا شده و ...

جالب‌ترین بخش ماجرا هم اینجاست که سه‌ماهه‌ای از این بگو مگوها مربوط به آن دسته از فعالان فضای مجازی است که در دنیای واقعی از اسم و رسم شناخته شده‌ای بهره‌مند هستند. نمونه بارز این موضوع همین اتفاقی است که سحر قریشی چند روز پیش با انتشار فیلمی خود با دوستانش در یک پارکهای نیاورن رقم زد. همان فیلمی که اقدام این بازیگر را درباره یک پاکبان که در بخشی از آن بوستان در حال استراحت بود، نشان می‌داد. پس از آن بود که سیل عظیم انتقاد روانه پیج قریشی شد و هر کس به زعم خود سعی کرد نظری در این زمینه بدهد. در این میان همکاران او نیز وارد ماجرا شدند و از پرویز پرستویی و سام درخشانی گرفته تا امیر نوری سعی در نظریه پردازی در خصوص این ماجرا نمودند. در حالیکه هر کدام از ما تنها گاهی‌های فراوانی در زندگی خودمان داریم که اگر واقعا بخوایم کاری انجام دهیم می‌توانیم مشکلات وجودی خودمان را برطرف نماییم، نه اینکه در فضای مجازی بگردیم تا ببینیم چه کسی چه چیزی گفته تا به کمک دیگران حرفه‌ها و عملکرد او را به حاشیه‌ای بی‌پایان تبدیل کنیم.

این بازیگر پیشکسوت در ادامه سخنان خود درباره اظهار نظرهای افراد مختلف و قشر هنرمندان در شبکه‌های مجازی اشاره کرده و می‌گوید کار هنرمند چیزی فراتر از گفتن و اظهار نظر کردن است، اگر چه او می‌تواند به عنوان فرد یا افراد جامعه درباره موضوعی که در جامعه اتفاق می‌افتد، نظر بدهد. اما اینکه به عنوان یک هنرمند بخوایم از موقعیت اجتماعی که هنر برای پدید آورده استفاده یا سوء استفاده کرده و از این طریق سعی کنید نظر خود را به عنوان یک کارشناس به بقیه تحمیل کنید باید بگوییم که راه درستی را انتخاب نکرده است، چرا که وظیفه یک هنرمند حرف زدن نیست، بلکه عمل کردن است. وقتی یک هنرمند کار اصلی خودش که اجرا کردن اصول و قواعد بازیگری بر اساس یک قصه نوشته شده روی صحنه یا مقابل دوربین است، رها کرده و درباره هر چیزی در فضای مجازی اظهار نظر می‌کند چنین می‌پندارد که چون هنرمند است نظرش برای بقیه افراد جامعه ارزشمند بوده و آنها، آن را به عنوان سرلوحه زندگی خویش قرار می‌دهند، باید توجه داشته باشد که اگر پس از مدتی مشخص شد نظری درست نبوده و با این اقدام عده زیادی را به گمراهی کشیده، مقابل مردم بایستد و ضمن عذرخواهی کردن از آنها، برایشان توضیح دهد و جبران خسارتی که آنها بخاطر

«ریچارد جوئل» در رتبه ۴۲ هالیوود

حین بوب‌گذاری در المپیک ۱۹۹۶ آتلانتا جان انسان‌های زیادی را نجات داد، اما چند روز پس از این اتفاق متهم به انجام این بوب‌گذاری شد.

سم را کول، اولیویا وایلد، کتی بیس، جان هم، دیلان کوسمن، وین دووول و نینا آریاندا از جمله بازیگرانی هستند که در فیلم جدید کلینت ایستوود به ایفای نقش پرداخته‌اند. به گزارش میزان، کلینت ایستوود به‌خاطر دو فیلم نابخشوده و دختر میلیون دلاری علاوه بر نامزدی‌اش برای دریافت جایزه بهترین بازیگر، توانست جایزه اسکار بهترین کارگردانی و تهیه‌کنندگی بهترین فیلم را برای خود کسب کند.